

Amos - de E. P. Vedder, Jr.

*Cuvintele lui Amos, care era dintre pastorii din Tecoa, pe care le-a vazut despre Israel in zilele lui Ozia, imparatul lui Iuda, si in zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, imparatul lui Israel, cu doi ani inaintea cutremurului. Si a zis: „Domnul racneste din Sion si face sa se auda glasul Sau din Ierusalim. Si pasunile pastorilor jelesc si varful Carmelului se vestejeste“. **Amos 1.1,2***

Dumnezeu este suveran. El alege intotdeauna, ca slujitori ai Lui, pe cine vrea El. Nu-i alege pe cei pe care noi i-am considera ca fiind cei mai competenti. Vedem aceasta si in cazul lui Amos. De fapt, in 1 Corinteni 1.26_29 ni se arata ca El a ales lucrurile nebune ale lumii, lucrurile slabe, lucrurile umile, pe cele dispretuite si chiar lucrurile care nu sunt, ca sa le desfiinteze pe cele care sunt, astfel incat nicio faptura sa nu se laude inaintea lui Dumnezeu.

Amos era un pastor umil, un culegator de smochine salbatice. El era din Tecoa, un orasel din Iuda, aflat in apropiere de Betleem. Dumnezeu l-a trimis sa treaca granita si sa mearga in Betel, in Israel, imparatia celor zece semintii. Betel este locul in care Dumnezeu i-a aparut lui Iacov in vis, facandu-i minunate promisiuni. Dar Betelul trecuse prin multe schimbari de atunci. Aici, Ieroboam I a inaltat unul dintre viteii de aur pe care ii faurise, iar acum, sub domnia lui Ieroboam al II-lea, Betelul devenise „locasul sfant al imparatului“ (Amos 7.13). In consecinta, cuvintele aspre pe care Domnul i le daduse lui Amos sa le rosteasca impotriva lui Israel nu erau bine primite acolo.

Amos a profetit in timpul lungilor domnii ale imparatilor sub care Israel si Iuda au prosperat. In afara, totul parea ca merge bine, dar Domnul vedea adevarata stare a lucrurilor. Amos si-a inceput mesajul rasunator si aspru de judecata cu urmatoarele cuvinte: „Domnul racneste din Sion“. Cuvintele profetiei sale sunt datate cu „doi ani inaintea cutremurului“, un cutremur foarte puternic si memorabil, de care isi vor aduce aminte chiar si 300 de ani mai tarziu, cand profetul Zaharia il va mentiona in legatura cu judecata care se va face la sfarsitul neazului celui mare (Zaharia 14.5).

*Ascultati cuvantul acesta, pe care l-a rostit Domnul impotriva voastra, fii ai lui Israel, impotriva intregii familii pe care am scos-o din tara Egiptului, zicand: „Numai pe voi v-am cunoscut dintre toate familiile pamantului, de aceea voi cerceta asupra voastra toate nelegiuirile voastre ... Dar Domnul Dumnezeu nu va face nimic fara sa descopere taina Sa slujitorilor Sai, profetii“. **Amos 3.1,2,7***

In primele doua capitole ale profetiei sale, Amos trebuie sa rosteasca judecata Domnului, succesiv, asupra Damascului si Siriei; asupra Gazei si filistenilor; asupra Tirului, Edomului, Moabului, Iudeii si, in cele din urma, asupra Israelului. Dumnezeu scoate in evidenta rautatea si nelegiuirea pe care a observat-o la fiecare dintre aceste natiuni. Iar cea mai mare parte din restul cartii va fi dedicata controversei aparute intre Domnul si poporul Sau Israel, popor care s-a aflat intr-o relatie speciala cu Domnul timp de sute de ani. Ni se aduce aminte ca, cu cat relatia noastra cu Domnul este mai intima, cu atat mai mare este responsabilitatea noastra inaintea Lui!

Domnul dorea nu numai sa vorbeasca prin profetul Sau, Amos, ci si ca Amos sa inteleaga ce facea El si de ce lucra astfel. Chiar de cand i-a asezat pe primii nostri parinti in gradina Eden, Dumnezeu a dorit sa aiba comuniune cu ei. Enoh a umblat cu Dumnezeu; Noe a umblat cu Dumnezeu; Dumnezeu a avut comuniune cu acesti slujitori ai Sai, dar a si comunicat gandurile si voia Sa prin intermediul lor. Tot astfel au stat lucrurile si in privinta lui Avraam, a lui Moise, a lui David si a altora. „El a facut cunoscut caile Sale lui Moise, faptele Sale, fiilor lui Israel“, ni se spune in Psalmul 103.7.

Vedem in mod repetat ca, atunci cand Dumnezeu le face cunoscut unor astfel de slujitori devotati judecata care este gata sa se abata asupra poporului Sau, ei mijlocesc la El pentru iertare pentru popor. Astfel il vedem si pe Amos, in capitolul 7.1_6, mijlocind inaintea Domnului pentru poporul Sau; si Domnului li pare rau de pedeapsa cu care voia sa loveasca poporul si spune: „Nu se va intampla una ca aceasta“. Cat de placuta trebuie sa fi fost mijlocirea lui Amos inaintea Domnului si cum trebuie sa se fi desfatat inima lui Dumnezeu! Fie ca si noi sa ne rugam pentru poporul ratacit al lui Dumnezeu, care s-a abatut de la calea cea dreapta!

In ziua aceea, voi ridica locasul cel cazut al lui David si-i voi inchide spaturile si-i voi ridica daramaturile si-l voi construi ca in zilele din vechime, ca ei sa stapaneasca ramasita Edomului si a tuturor natiunilor peste care este chemat Numele Meu ... Si voi intoarce captivitatea poporului Meu Israel ... si nu vor mai fi smulsi din tara lor pe care le-am dat-o, zice Domnul Dumnezeul tau!

Amos 9.11-15

Cat de plin de har este Dumnezeu! Scopul Sau, atunci cand disciplineaza pe cineva, este restabilirea. Noi, cei care suntem fiii Sai iubiti, intelegem ca pedeapsa pe care ne-o aplica Tatal nostru, desi pare greu de suportat atunci cand vine, este „pentru folosul nostru, ca sa luam parte la sfintenia Lui“ si „dupa aceea le da celor deprinsi prin ea rodul datator de pace al dreptatii“ (Evrei 12.10,11).

Dumnezeu a trebuit sa rosteasca o judecata foarte severa asupra poporului Sau Israel prin intermediul profetiei lui Amos. In timpul lui Ieroboam al II-lea, cand a profetit Amos, se parea ca Israel prospera si ca cei bogati traiau o viata extrem de luxoasa si de extravaganta si ca ii asupreau pe cei saraci din tara. Poporul construia cu multa mandrie pretutindeni in tara, dadeau ospete, sarbatoreau si se desfatau cu muzica si jocuri. Inchinarea la altarele idolesti din Betel si din Ghilgal inflorea si poporul se departa tot mai mult de Dumnezeu. Domnul deplange asuprirea celor saraci si nevoiasi, nedreptatea din tara si superficialitatea practicilor si a sarbatorilor lor religioase: „cautati pe Domnul si veti trai, ... cautati binele, si nu raul, ca sa traiti!“, si in cele din urma El striga impotriva poporului Sau: „A venit sfarsitul asupra poporului Meu Israel: nu voi mai trece pe langa ei“.

Dar, dupa ce pronunta aceasta judecata sigura si bine-meritata asupra acestei „imparatii pacatoase“, Dumnezeu Isi deschide inima si spune: „Voi vantura casa lui Israel printre toate natiunile, cum se vantura graul in ciur, dar nu va cadea nici cel mai mic graunte pe pamant!“. Planurile si scopurile Sale pline de har vor invinge in cele din urma.